

Píseň holuba - ZHurta

1. Slétl jsem schody
a v průčelí stál můj shrbenej stín.
Povídám kámo, já vím.
Z vyprahlejch polí
šířil se prach a vejfuků dým
až k mému trámu pod podkrovím.
Nejsem tu vítanou ozdobou.
To město trpí vážnou chorobou.

- R: Míjím zpustlé sady a stáje
a pod křídly mám
mapy všech měst s příběhy lidí,
který už znám.
Míjím koryta řek, co těm obrazům měst
jsou stříbrnej rám,
jež překonávám na vlastní pěst.
A přitom ten kraj by mohl bejt ráj.
Z číše života chci dolít po okraj.

2. Mám rád blízkost nebes
na střeších chrámů a vrcholcích skal.
Však ani tady nemám svůj úkryt, kdyby ses ptal.
Dávno není mi přáno,
svý sny jsem promarnil v hřích
a zbylo pár holek přelétavých.
Ať jsi dole nebo bydlíš na kopci,
pelech shodí vítr nebo výrostci.

- R: Míjím zpustlé sady a stáje
a pod křídly mám...

- R: Míjím zpustlé sady a stáje
a pod křídly mám...
Svět se nezastaví s mými starostmi,
aspoň vrkám tak, jak zobák narost mi.